

[Boligministeren]

nemsnitlige årlige udgiftsstigninger på boligområdet på ca. 500 mio. kr. (i 1990-priser) i årene 1990-2000.

For at neutralisere denne indbyggede opdrift i udgifterne har regeringen på finanslovsforslaget for 1990 og ændringsforslagene hertil foreslået budgetforbedringer i 1990 på ca. 600 mio. kr. Heraf vil ca. 500 mio. kr. skulle udmøntes gennem ændret lovgivning for det støttede byggeri og den individuelle boligstøtte, medens de resterende ca. 100 mio. kr. forventes udmøntet ved nedsatte skøn begrundet i konjunkturbetingede og budgettekniske forhold. For de 3 efterfølgende budgetoverslagsår indebærer de foreslåede budgetforbedringer, at udgifterne i faste priser »kun« stiger med ca. 250 mio. kr. om året, hvilket over de 3 år tilsammen svarer til 750 mio. kr.

Det er regeringens opfattelse, at selv en sådan opdrift i udgifterne til boligformål er uacceptabel, og at der derfor er behov for yderligere budgetforbedringsinitiativer end de på finanslovsforslaget for 1990 foreslåede.

15. Blandt regeringens forslag til budgetforbedringer på finanslovsforslaget for 1990 kan nævnes en omlægning af den offentlige direkte støtte til nybyggeriet. De statslige grundkapitallån, der ydes til almennyttigt boligbyggeri og ungdomsboliger, foreslås afskaffet. I stedet forhøjes lånegrænsen tilsvarende, hvilket isoleret set indebærer forøgede offentlige ydelser til rente- og afdragsbidrag. Desuden foreslås indført et kommunalt grundkapitallån til ungdomsboliger af samme procentvise størrelse som det kommunale grundkapitallån til almennyttigt boligbyggeri.

16. Med virkning fra 1. januar 1990 foreslås en ændring af indeksslåne til det støttede nybyggeri og byfornyelsen, idet de i dag kendte 20-årige indeksslån erstattes af indeksslån med en grundløbetid på 35 år. Huslejen for beboerne skal forblive uændret på niveauet svarende til de nugældende indeksslån, idet nedgangen i den årlige ydelse på lånene i kraft af løbetidsforlængelsen alene skal føre til fald i de offentlige udgifter.

17. Regeringen foreslår at nedsætte den almennyttige kvote fra 8.500 boliger i 1989 til 7.000 boliger i 1990 og ungdomsboligkvoten fra 3.000 værelsesenheder til 2.500 værelsesenheder.

Dette forslag skal ses i nær sammenhæng med forslaget om at forhøje tilsagnsrammen for offentligt støttet byfornyelse fra de nuværende 1,6 mia. kr. til 2,0 mia. kr. i 1990 og yderligere gradvise forhøjelser i de efterfølgende år.

Forslagene udmønter i høj grad regeringens ønske om at dreje aktiviteten bort fra nybyggeri og over i en indsats i den bestående boligmasse.

18. På finanslovsforslaget for 1990 og ændringsforslagene til dette er indbudgetteret ikkeudmøntede budgetforbedringer af et betydeligt omfang. Disse forbedringer, som endnu mangler præcis afklaring, agter regeringen at opnå på to områder. For det første ved ikke at opregulere rammebeløbet samt ved at begrænse anskaffessummerne for støttet nybyggeri. For det andet ved socialt afbalancerede besparelser på den individuelle boligstøtte.

Nedbringelse af huslejen i det almennyttige byggeri uden yderligere offentlige udgifter

19. Et vigtigt punkt i den af Folketinget den 6. april 1989 vedtagne dagsorden er et ønske om, at der kan findes muligheder for at nedbringe huslejen i det almennyttige byggeri uden yderligere offentlige udgifter.

Dette ønske deles klart af regeringen, idet en opfyldelse af det i høj grad vil komme lejerne til gode. Skal det imidlertid kunne lade sig gøre, må de enkelte elementer, som fastlægger huslejen, gøres til genstand for nærmere overvejelser. Dette vil bl.a. indebære overvejelser over, om det almennyttige byggeri opføres og drives med størst mulig effektivitet.

Det er herved i forbindelse med anskaffelsesudgifterne et spørgsmål, om den nugældende rammebeløbsordning har den rigtige udformning.

20. En arbejdsgruppe i Boligministeriet med deltagelse af bl.a. kommunerne, Boligselskabernes Landsforening og en række af byggeriets organisationer har i denne sommer søgt at kortlægge dette spørgsmål. I det følgende er kort angivet nogle af de forslag, som arbejdsgruppen er fremkommet med til forbedring af ordningen. Regeringen finder herudover, at niveauet for det samlede rammebeløb uden alvorlige byggekvalitetsproblemer kunne reduceres med 5-10 pct. bl.a. under indtryk af den afmattede konjunktursituation i bygge- og anlægssektoren.